

- b) w ust. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych, obejmującego obszar dzielnic: Śródmieście i Krowodrza,
 - 2) Wydziału Gospodarczego — do spraw gospodarczych z obszaru województwa krakowskiego, z wyłączeniem dzielnic: Śródmieście i Kro-

wodrza, oraz do prowadzenia rejestrów przekazanych sądom rejonowym z całego obszaru województwa krakowskiego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1990 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Bentkowski*

229

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 31 maja 1990 r.

w sprawie wykładni art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:
przewodniczący: *M. Tyczka* — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie: *C. Bakalarski*, *T. Dybowski*, *A. Filcek* (sprawozdawca), *H. Groszyk*, *W. Łączkowski*, *M. Łabor-Soroka*, *R. Orzechowski* (sprawozdawca), *A. Zoll*,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 31 maja 1990 r. w trybie art. 11^a ust. 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 22, poz. 98, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178 i Nr 73, poz. 436 oraz z 1990 r. Nr 3, poz. 16, Nr 6, poz. 35 i Nr 34, poz. 198) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i Nr 48, poz. 261 oraz z 1990 r. Nr 17, poz. 99) przez wyjaśnienie, czy użyte w tych przepisach określenie „zatrudnienie w danym zakładzie pracy” oznacza zatrudnienie tylko w zakładzie pracy objętym zakładowym systemem wynagradzania, czy też również zatrudnienie w poprzednich zakładach pracy, pod warunkiem że zatrudnienie to z punktu widzenia rodzaju i charakteru wykonywanej pracy nie różniło się od rodzaju i charakteru pracy w zakładzie pracy objętym zakładowym systemem wynagradzania?

ustalili:

1. Przez użyte w przepisach art. 19 ust. 7 pkt 3 i art. 20 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania (Dz. U. z 1988 r. Nr 28, poz. 196, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i Nr 48, poz. 261 oraz z 1990 r. Nr 17, poz. 99) określenia „zatrudnienie w danym zakładzie pracy” lub „lata przepracowane w danym zakładzie pracy” rozumieć należy zatrudnienie w oznaczonym za-

kładzie pracy, w którym pracownik zgodnie z zakładowym systemem wynagradzania nabywa prawo do dodatku za staż pracy lub nagrody jubileuszowej. Obejmuje ono nie tylko okres aktualnego bądź ostatniego zatrudnienia, lecz także okresy poprzedniego zatrudnienia w tym samym zakładzie pracy bez względu na przerwy w zatrudnieniu, z wyłączeniem okresów zatrudnienia zakończonych wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia z winy pracownika, nie obejmuje natomiast okresów poprzedniego zatrudnienia w innych zakładach pracy, chociażby nie różniło się pod względem rodzaju i charakteru wykonywanej pracy.

2. Jeżeli jednak zakładowy system wynagrodzeń wprowadzony został przez jednostkę organizacyjną wymienioną w art. 1 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o złożonej strukturze (np. przez wielozakładowe przedsiębiorstwo państwowe), w skład której wchodzi wydzielone wewnętrzne jednostki organizacyjne (zakłady) spełniające w sferze stosunków pracy warunki do uznania ich za zakłady pracy w rozumieniu art. 3 Kodeksu pracy, to zatrudnienie we wszystkich wewnętrznych jednostkach, bez względu na zmiany zatrudnienia zachodzące w obrębie jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi, uważać należy za zatrudnienie „w danym zakładzie pracy”, z wyłączeniem okresów zatrudnienia zakończonych wygaśnięciem stosunku pracy wskutek porzucenia pracy lub jego rozwiązaniem bez wypowiedzenia z winy pracownika.

Przewodniczący: *M. Tyczka*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski*, *T. Dybowski*, *A. Filcek*,
H. Groszyk, *W. Łączkowski*, *M. Łabor-Soroka*,
R. Orzechowski, *A. Zoll*

Oплата za prenumeratę w 1990 r. wynosi: Dziennika Ustaw 97 750 zł; Monitora Polskiego 54 400 zł.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, **niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.**

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29, tel. 694-60-03

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks nr 825944 WW.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.